

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. M. va interposar demanda, de data 29-10-2010, envers el Srs. M.A.G.G. i la Sra. M.S.L.M., segons la qual demanava que es dictés sentència per la que es declarés la nul·litat, per manca de consentiment, de tots els contractes relatius a la transmissió de l'apartament x., juntament amb les places d'aparcament núm. x. i x. i el traster núm. x. de l'edifici L. i que es reconegui a l'agent com a propietària de les mateixes, amb imposició de les costes processals.

La representació processal del Sr. M.A.G.G. va articular excepcions dilatòries de prejudicialitat penal i de manca de competència dels tribunals andorrans.

En data 4-10-2013, la part agent es va oposar a les excepcions adduïdes.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 17-02-2016, amb la següent part decisòria: **"DECIDEIX:**

PRIMER.- Desestimar l'excepció dilatòria de prejudicialitat penal promoguda per la representació processal del Sr. M.A.G.G.

SEGON.- Desestimar l'excepció dilatòria de incompetència dels Tribunals andorrans, promoguda per la representació processal del Sr. M.A.G.G.

TERCER.- Citar a les parts per a la pràctica del tràmit de contesta a la demanda a la cúria del 18 de març del 2016, sempre i quan la present resolució judicial hagi guanyat fermesa.

QUART.- Condemnar al Sr. M.A.G.G. al pagament de les costes processals causades, incloses les de la intervenció lletrada i de procuradoria."

III.- La representació processal del Sr. M.A.G.G. va interposar recurs contra l'Aute dictat a la instància i, per escrit de conclusions, de data de registre 27-05-2016, i en mèrits dels arguments continguts en el mateix, va demanar la revocació de la resolució d'instància.

Pel contrari, la representació processal de la Sra. M. va contestar a les conclusions, segons escrit de 20-06-2016, i per les consideracions que realitzava, va demanar la desestimació del recurs amb imposició de les costes processals.

La Sra. M.S.L.M. va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 20-06-2016, pel qual entenia que s'havia d'estimar el recurs interposat pel Sr. M.A.G.G.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en que la part defenent justifica el seu recurs són els que segueixen. En primer terme, respecte de l'excepció de prejudicialitat penal, afirma que la querella interposada a Espanya per estafa es fonamenta en la manca de consentiment de la Sra. M. Assenyala que la resolució afirma que l'objecte de la demanda és la nul·litat dels actes de transmissió de les unitats immobiliàries situades a Andorra, però també s'inclou el contracte de compravenda de 21-07-2008 i el poder general atorgat a Figueres el 28-11-2008. I és en aquests dos darrers documents en els que es fonamenta la querella presentada. Consegüentment, entén que sí existeix connexió i dependència entre el procés penal i el civil, ja que en ambdós es cerca la nul·litat del contracte de compravenda de 21-07-2008 i del poder atorgat.

En segon terme, pel que fa a l'excepció de manca de competència, sosté que el contracte de compravenda de 21-07-2008 i el poder atorgat el 28-11-2008 són documents atorgats a Espanya.

II.- L'estudi del recurs exigeix, a diferència del tractament que efectua el recurrent i la pròpia resolució recorreguda analitzar, en primer lloc, la jurisdicció dels tribunals andorrans i, en segon lloc si s'escau, la viabilitat de la prejudicialitat penal.

L'Aute dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles, pel que es refereix a la jurisdicció dels tribunals andorrans exposa que segons la tradició romanista el criteri general d'atribució de competència és el domicili del defenent i que les excepcions s'han d'interpretar de manera restrictiva. Baldament, entén que la jurisprudència andorrana ha precisat que el criteri del fur del demandat pot cedir quan existeix un fur específic, com és el cas de la matèria contractual, quan existeix un vincle suficient entre el fons de l'afer i el

territori andorrà. Així, en el cas present considera que existeix una connexió entre les pretensions de la part actora i el territori andorrà, ja que els contractes de compravenda es van atorgar al Principat i recauen sobre unitats immobiliàries andorranes.

III.- Quant a l'abast de la competència judicial internacional, aquesta Sala ja ha posat de manifest que el fur general per a la determinació de la competència dels tribunals andorrans és el domicili del demandat segons la màxima "actor sequitur forum rei" i com així ho ha establert la doctrina d'aquesta Sala (Aute de 8-02-2001 i SSTSJA de 18-11-2004, 20-12-2005 i 10-07-2007).

En el present cas el domicili de la part defenent es troba a l'Estat espanyol, però no es pot obviar que ens troben en un supòsit en el que la pretensió que s'exercita consisteix en la nul·litat de tots els contractes relatius a la transmissió de l'apartament x., junt amb les places d'aparcament x. i x., la cambra celler x. a l'Edifici L. d'Escaldes, així com el poder general de 28-11-2008.

Com es pot observar, es tracta d'una pretensió d'ineficàcia contractual, així com de l'atorgament d'un poder per a contractar, en el present cas per autocontractar. Conseqüentment, s'ha de determinar si, en defecte del fur general de competència judicial, existeixen altres furs especials que siguin d'aplicació al cas que ens ocupa.

I, en aquest sentit, en matèria contractual, aquesta Sala ha tingut ocasió d'establir que (Aute de 17-03-2005 i sentència de 10-07-2007) que en seu contractual esdevé competent el tribunal del lloc on es va signar el contracte o on s'ha d'executar, com a criteri subsidiari al fur ordinari del domicili quan existeix una relació intensa que connecta el fons del litigi amb el territori andorrà.

Si les anteriors consideracions, les trasllem al present supòsit, ressort que si bé el poder general per autocontractar es va atorgar a Espanya, la seva utilització es va produir per a l'adquisició d'unitats immobiliàries situades a Andorra, en les que va intervenir un fedatari públic andorrà, així com en la renúncia a l'acció de rescissió per lesió. Així mateix,

la successiva transmissió de les unitats immobiliàries també es va efectuar a Andorra i amb intervenció d'una fedatària pública andorrana. Per altra part, no hi ha dubte que l'execució dels contractes ha tingut lloc al Principat i que la pretensió exercita es projecta sobre la ineficàcia de les transmissions de les unitats immobiliàries radicades a les Valls.

D'acord amb les anteriors precisions, s'ha de confirmar el criteri d'instància que s'aprecia una connexió o relació intensa entre el territori d'Andorra i les pretensions que s'exerciten a la demanda, de manera que aquest primer motiu ha de ser desestimat.

IV. Pel que fa a la qüestió de prejudicialitat penal, aquesta Sala ha tingut ocasió, en reiterades vegades, de posar en relleu que la interpretació de l'article 8 LQJ i arts. 19 i 20 LTPJ, la suspensió d'un procediment civil derivat d'una qüestió prejudicial penal requereix que la resolució d'aquesta esdevingui imprescindible per a la decisió del procés civil.

En el present supòsit es va interposar una querella criminal per la Sra. M. en contra del Sr. M.A.G.G. per un presumpte delictes d'estafa i amb exercici de l'acció de responsabilitat civil demanava la restitució del bé immoble, així com la nul·litat del poder atorgat el 28-11-2008, el contracte de compravenda de 21-07-2008 entre la Sra. M. i el Sr. M.A.G.G.

La desestimació d'aquest motiu o greuge rau en fonaments jurídics diversos dels exposats pel tribunal d'instància, que impedeixen tan sols plantejar-se si la resolució del procés pena esdevé imprescindible per a la resolució del procés civil. En efecte, s'ha d'evidenciar que el procés penal es tramita a Espanya i no a Andorra, de manera que, de conformitat, amb les consideracions que vam efectuar en el nostre Aute de 27 de gener de 2011 no pot ésser objecte d'una qüestió de prejudicialitat penal, atès que: *“Nogensmenys el que s'acaba d'asseverar, les raons que motiven la desestimació del recurs interposat rau en que la suspensió d'un procediment civil derivat d'una prèvia qüestió penal es justifica en el fet que per la resolució del judici civil o administratiu esdevé imprescindible la resolució de la qüestió penal. En el cas que ens ocupa, el procediment penal, en fase d'instrucció, es tramita davant dels òrgans judicials espanyols*

i no front dels òrgans judicials andorrans, per la qual cosa d'acord amb allò que disposen els articles 19 de la Llei Qualificada de la Justícia i 47 de la Llei Transitòria de procediments judicials, solament contemplen l'execució de les sentències estrangeres que hagin de produir efectes civils a Andorra mitjançant el seu reconeixement, per la via de l'exequàtur. Per tant, s'ha de considerar que no pot adoptar-se la suspensió del present procediment civil, per prejudicialitat penal, per l'existència de la tramitació d'un procés penal, en fase d'instrucció, a l'Estat espanyol, tota vegada que l'executorietat de la resolució que posi fi al mateix requerirà, per a la producció d'efectes civils a l'Estat andorrà, que s'obtingui el procedent exequàtur, de manera que fins a aquell moment no esdevé viable el reconeixement d'efectes civils en l'ordenament jurídic andorrà".

V.- Les anteriors consideracions justifiquen el refús del recurs interposat, de manera que, en seu de costes processals, comporta la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. M.A.G.G. contra l'Aute ,de data 17-02-2016, dictat per l'Hble. Batlle i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar les costes processals a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-